

ПОШИРЕННЯ ТА СЕЗОННА ДИНАМІКА ДИКРОЦЕЛІОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В ЗОНІ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПОЛІССЯ УКРАЇНИ

Кушнірова Г.М. – магістрант; Довгій М.Ю., Дем'янчук О. – студенти

Науковий керівник – Довгій Ю.Ю., д.вет.н., професор

Кафедра паразитології, ветеринарно-санітарної експертизи та зоогієни

Житомирський національний агроекологічний університет, м.Житомир

В теперішній час в тваринництві є багато проблем, в тому числі наявність заразних і незаразних, особливо паразитарних захворювань. На даний час в Україні, а особливо в зоні Полісся досить поширений дикроцеліоз. Захворювання характеризується ураженням печінки, жовчного міхура, рідше підшлункової залози, супроводжується інтоксикацією, порушенням травлення, зниженням продуктивності тварин і погіршенням якості продукції.

Власними дослідженнями встановлено упродовж 2007-2011 рр. ЕІ становила у великої рогатої худоби в межах 25,54 до 36,04 %.

Простежувалось зростання екстенсивності дикроцеліозної інвазії з 2009 до 2011 рр. Така неоднорідна ураженість тварин дикроцеліозом ймовірно пов'язана з природно-географічними умовами, що свідчить про сприятливі кліматичні умови для розвитку проміжних та додаткових живителів дикроцелій.

В сезонному аспекті максимальне ураження тварин відмічали в зимовий період. Упродовж весни екстенсивність інвазії знижувалась, приблизно на такому рівні зберігалась влітку та восени.

Вивчення строків зараження тварин дикроцеліями та на пасовищах Центрального Полісся України проводили шляхом розтину печінки корів сільськогосподарського виробничого кооперативу «Світоч» Житомирського району, Житомирської області. Дослідженнями, проведеними в першій декаді серпня, встановлено паразитування в печінці тварин різних вікових стадій дикроцелій (65,5% дорослих і 34,5% молодих, довжиною 8 мм). Інтенсивність інвазії становила 84 дикроцелій на уражену тварину.

Під час дослідження печінок у першій декаді листопада ресстрували три вікові групи дикроцелій (43,6% дорослих, 50,8% довжиною 8 мм і 5,6 довжиною 6 мм) з інтенсивністю інвазії 124 екз./гол. У другій і третій декадах грудня в печінках тварин знаходили дві вікові групи дикроцелій (69,8-96,5% дорослих і 30,2-33,5% молодих), інтенсивність інвазії сягала 92-137 екз./гол.

Отже, в організмі жуйних тварин встановлено паразитування різної кількості вікових стадій трематод.

Висновки: наявність у печінці корів меншого відсотка молодих паразитів виявлених у серпні, вказує на незначне зараження тварин на пасовищах навесні личинками дикроцелій, що перезимували в проміжних та додаткових живителях. Інтенсивне зараження дикроцеліями спостерігалось в серпні на початку вересня. Наприкінці грудня трематоди сягали статевозрілої стадії що і зумовило підвищення екстенсивності інвазії.